

TOT ESPORT ▶ L'ENTREVISTA

Entrevista Manel Cantero

KARATE

Campió de Catalunya en kumite aleví -30 kg. Tot i la seva joventut, Cantero ja ha assolit èxits importants en el món del karate, ja que es va proclamar campió de Catalunya en la categoria de kumite aleví -30 kg. Aquesta victòria li va donar el passaport per a l'estatal, que es va fer a Còrdova els dies 1 i 2 d'abril i en el qual va caure en un segon combat molt anivellat

«Abans del campionat català pensava que, com a màxim, guanyaria un combat»

▶ El berguedà també va gaudir molt en el seu primer estatal, una experiència totalment nova

Pol Deig
MANRESA

Manel Cantero, un berguedà de nou anys resident a Sant Boi de Llobregat que estudia quart de primària a l'escola Salesians, és una de les joves promeses del karate de les nostres comarques. Sent tan jove, Cantero ja ha tingut temps d'aconseguir èxits prou destacables, com ara la victòria al campionat de Catalunya en categoria kumite aleví -30 kg. Aquest triomf li va donar el passaport per estrenar-se en un campionat estatal, a Còrdova, els dies 1 i 2 d'abril. En aquesta competició, el berguedà va caure en un segon combat molt anivellat.

❓ Quan et vas iniciar en el món de les arts marcials?

❏ Vaig començar a practicar-les quan només tenia cinc anys. Jo volia fer karate, però el meu pare encara no volia que m'entrenés sota les seves ordres i va intentar buscar-me un altre club per exercitar-me. Al final no en va trobar cap i ens vam decidir per fer taekwondo al Club Karate Cantero. Un any més tard ja em vaig unir a les seves classes de karate.

❓ I els primers resultats van arribar de seguida...

❏ Sí, vaig poder classificar-me per al campionat de Catalunya de fa dues temporades, però la veritat és que no em va anar gaire bé i vaig perdre en els primers combats de la competició.

❓ I aquest any hi vas tornar i vas obtenir la victòria...

❏ Si et sóc sincer, jo volia compe-



Manel Cantero és un dels joves talents del karate català ARXIU PARTICULAR

tir en la modalitat de kata, però el meu pare em va convèncer que ho fes en kumite, que hi podia fer un bon paper. Abans de la competició estava molt nerviós i no les tenia totes, pensava que, com a màxim, guanyaria un combat. Però a mesura que avançava em tranquil·litava i començava a veure

que hi tenia possibilitats. Al final vaig aconseguir guanyar i em vaig sentir molt bé.

❓ Aquest triomf et va donar el passaport per competir a l'estatal de Còrdova. Com vas viure el campionat?

❏ Bé, va ser una nova experiència i m'ho vaig passar molt bé. El ni-

vell era una mica superior al del català, però tot i això el primer combat el vaig superar amb facilitat (6-0). En el segon, que serien els quarts de final, vaig lluitar fins al final, però vaig acabar caient per un ajustat 2-3.

❓ La temporada vinent canviaràs de categoria. Passaràs a ser infantil i a competir amb rivals més grans. Com ho afrontaràs?

❏ Sé que em costarà molt adaptar-me a la nova categoria, però treballaré i m'entrenaré per fer-ho el millor possible i obtenir bons resultats.

❓ Quin és el teu punt fort en el karate?

❏ Hi ha algunes tècniques que em surten molt bé, les domino molt. A més, sempre em diuen que tinc molta concentració en els entrenaments i també esperit de lluita, dos aspectes que són molt importants.

❓ I el teu punt dèbil?

❏ Evidentment, encara he de millorar alguns detalls tècnics, com ara no caure endavant en algunes ocasions.

❓ El Manel, el teu pare, també és el teu entrenador. En quins aspectes t'ha ajudat més?

❏ En tot, no t'en podria destacar un de sol. Tant ell com els meus companys m'han ajudat molt a millorar com a esportista.

❓ Com veus el nivell del Club Karate Cantero respecte de les altres entitats catalanes?

❏ Crec que, tot i ser en una àrea petita i tenir pocs alumnes respecte als clubs de les grans ciutats com Barcelona, tenim un nivell prou bo, però encara podem millorar en molts aspectes.



Mercè Rosich

PRESIDENTA DEL CAM I PSICÒLOGA ESPORTIVA

EL CICLE VITAL EN L'ESPORT

Arrivar a ser un esportista professional no és gens fàcil en cap esport. D'una banda, en els més populars i practicats per l'alta competència que hi ha es fa difícil poder destacar; per la contra, en els més minoritaris, sovint no es disposen de recursos econòmics per oferir a l'esportista una dedicació exclusiva per a la seva pràctica. El que sí saben els esportistes professionals és que la seva trajectòria laboral és molt més curta que en qualsevol altra professió. Tot i allargar-ho, la barrera dels 40 anys limita la continuïtat, i si ho comparem amb la resta de professions on la vida laboral acaba majoritàriament als 65, ni tan sols arriben a la meitat de la seva vida laboral. Aquesta realitat ha promogut estudis de referència sobre el Life-Span (Cicle Vital) en l'esport, on la majoria d'autors valoren com els esportistes professionals passen per una sèrie d'etapes o transicions molt importants i decisives per al seu desenvolupament, que calen ser estudiades i ben treballades per poder orientar i donar suport a l'esportista en tots els vessants de la seva vida. Per resumir, jo en destacaria fonamentalment tres: de la iniciació a l'especialització esportiva, de l'esport amateur al professional, i de la culminació al final de la carrera esportiva. Etapes no sempre regulars o d'èxit, com per exemple l'aparició d'una lesió, que pot reduir o entorpir algun dels cicles importants de la seva vida esportiva. En cada una d'aquestes transicions apareixen figures clau per a l'esportista, inicialment la família, després el tècnic, al final, un tàndem entre el manager i el tècnic. Figures que també han de saber descobrir i valorar altres habilitats i qualitats de la persona esportista. El rol esportiu es perd quan arriba la retirada, però s'hauria d'aconseguir que aquest moment l'esportista el visqués com una nova i gran oportunitat, amb nous rols i reptes per al seu futur.

PISCINES MUNICIPALS
AIGÜES DE MANRESA, S.A.
empresa municipal

cAmPU s
eSPoRtiU
inFantiL
AVENTURA PIRATA!
eSTiu 2017

